

”MYYDÄÄN 15 HEHTAARIA METSÄÄ”

Myynti-ilmoituksessa luetellaan tukkipuuhin-toja, kuutiometrejä ja puuston kehitysluokkia. Vaikuttaa lupaavalta, mutta mikä lienee metsän todellinen luonne? On lähdettävä katsomaan.

Metsä on Lapinjärven sivukylässä, kunnan kävelytaipaaleen päässä linja-autopysäkillä. Kiemurteleva maantie ohittaa Kymenlaakson pystyjrkkiiä kallioita, hakkuuaukioita ja metsän-sirpaleita. Jännittää, kuin menisi tuntematonta ihmistä tapaamaan.

Saavun myytävän metsäkiinteistön reunaan. Siinä on kapea kaistale talousmännikköä, mutta taaempänä hämmöittää havunvärinen muuri. Ja sieltä ne löytyvät, tilan kajoamattomat osat, pohjantikka vastassa jo ensimmäisillä kuusilla. Vilkaisen metsäsuunnitelman kopiota, jonka sain kiinteistönvälittäjältä. Sanat näyttävät huonolta viitsiltä: maapohjan raivaus, uudistushakkuu.

15 hehtaarin alueesta puolet on vanhaa metsää – humisevia kangasmaita, ojittamatonta korpea. Toisella puoliskolla puusto on nuorempaa, mutta

luonnontilaista. Sekametsä on saanut kasvaa itseksensä.

Luonnonperintösäätiö tekee alueesta tarjouksen. Tarjouskilpailu hävitään äärimmäisen niukasti.

En olisi halunnut uskoa, että kukaan ratkaisee metsänsä kohtalon sen mukaan, lupaako ostaja paljon vai vielä hiukan enemmän rahaa. Puun hinta on korkealla, eikä Luonnonperintösäätiö voi tehdä ylettömiä tarjouksia. Ainoa valttikorttimme on, että säätiön hallussa metsä jää pystyyn ikuisiksi ajoiksi. Kunpa sellainen merkit-sisi jotain useammalle metsänomistajalle.

Ikimetsän ystävien tuen ansiosta Luonnonperin-tösäätiö pystyy toimimaan: etsimään metsiä ja suojelumyönteisiä metsänomistajia. Vastassa on – kuvainnollisesti ja kirjaimellisesti – yhä suurempi koneisto, mutta periksi ei kannata antaa. Lapinjärven metsä ei ollut viimeinen.

ANNI KYTÖMÄKI, SIHTEERI

IKIMETSÄN YSTÄVÄT RY

IKIMETSÄN YSTÄVÄT RY JÄSENTIEDOTE 3/2007

Ikimetsän ystävien jäsen Ville Kosi (s. 1946) tuli tunnetuksi Kojjärvi-liikkeen voimahahmona ja pääsi eduskuntaan Vihreiden ensimmäisenä kansanedustajana kaudeksi 1983–1987 yhdessä Kalle Könkkölän kanssa.

Mitä Kosi mahtaa ajatella nykyisin luonnon-suojelusta?

Kuva: Leena Hernesiemi
Creative Commons

Vihreiden pioneeri Ville Kosi, mitä mieltä olet luonnon-suojelun kehityksestä Suomessa sitten Kojjärven aikojen?

Entä tiedä - mihin suojelun kehitystä pitäisi verrata? Viattomuuden uuneen, uhkien kehitykseen vai haasteiden hirvyyteen? Viemäri-loka ja teollisuusmujut vesistöissä ovat vähentyneet, ja suojelualueita on enemmän. Mutta hajakuor-mitus jatkuu. Riittävätkö suojelumetsät, jos kaikki muu on puupeltoa tai moottoritien vierialue-etta? Riittävätkö parantunut öljyntorjuntavalmius, jos öljyä rahdataan aina vain enemmän?

Toisiinsa liittyvien tehtävien kenttä on rajusti laajentunut jo 60-luvulta lähtien. Periaatteessa asenneilmasto on muuttunut, ja se on iso asia. Myös poliittinen ja kaupallinen liturgia ovat muuttuneet. Siitä ja tehtäväkentän laajenemi-sesta johtuu, että ihan luontovastakkaisiakin asioita perustellaan vihreydellä. Väliin vilpittä-

mästi, väliin häntä kainalossa; pelasta maailma tankkaamalla ja anna penni litralta tiikereille.

Mitä tapahtuu, kun kuiva asiallisuus ja räväkkä aktivismi kohtaavat?

Parhaassa tapauksessa nämä oppivat toisiltaan. Räväkän ei tarvitse olla tyhmää eikä pätevä'n kuivaa.

Nautinnollisin metsäkokemuksesi?

Ei mitään sankarillista. Pelkkä hiljaisuus ja korpin käkätys. Pensaat ja puiden latvat tässä ja kaukana. Ajatus, että jos olisin sitkeä jänis, vois in loikkia tuosta Tšuktšien niemimaalle.

Mikä on ollut panoksesi metsiensuojelulle kuluneina vuosina?

Tiedä häntä. Pohtimista on riittänyt ihan ihmisi-sissäkin. En pidä lajiamme luonnon syöpänä, mutta kaikkein kummallisimpina otuksina kyllä. Monille ihmisille oma suhteellinen toimeentulo, siis verrattuna muihin, on kaikessa keskeinen pointti. Toisaalta kaikille, joilla oma hengenmeno ei ole juuri käsillä, tärkeämpiä asioita – vaikei sitä myönnettäisi – ovat jonkin sortin mielen-rauha ja itsetunto. Luulen, että luonnon-suojeli-joissa tarvitaan myös meitä, jotka lukiossa otimme psykologian biologian sijasta.

Miksi aktiivisuus luonnon puolesta kannattaa?

(1) Se saattaa vaikuttaa johonkin. (2) Tutustuu luonteviini ihmisiin. (3) Ei tunnu niin rikkahippu-selta.

Lähetimme tämän jäsenkirjeen mukana lahja-kirjan, jonka avulla voit hankkia ystäväillesi joululahjaksi palan ikimetsää.

Lahjoituksesi käytetään Luonnonperintösäätiön seuraavassa metsänostossa. Metsä jää säätiön hallintaan, ja se rauhoitetaan luonnon-suojelu-lailla. Ystäväsi ilahtuu eettisestä joululahjasta!

Toimi näin:

- 1) Lahjoita haluamasi summa Luonnonperintö-säätiön tilille 549409-522493.
- 2) Laske, kuinka paljon metsäpinta-alaa lahjoituksellasi saadaan keskimäärin suojeltua. 1 lahjoitettu euro vastaa 2m² ikimetsää.
- 3) Täytä lahjakirjan neljä tyhjää kohtaa: saajan nimi, lahjoituksen suuruus, lahjoituksella saatava metsäpinta-ala ja oma nimesi.
- 4) Kääri lahjakirja rullalle ja sido sen ympärille vaikka vihreästä lahjanauhasta kaunis rusetti.

Lisätietoa lahjakirjasta:

Anni Kytömäki, p. 040-845 6902
www.ikimetsanystavat.fi/lahja

Luonnonperintösäätiön syksy on huipentumassa metsänostoon

Metsäkauppa käy Suomessa kiivaana, ja säätiö seuloa jatkuvasti esiin ilmoituksia runsaspuustoisista, varttuneista metsiä. Maastossa useimmat ovat kuitenkin osoittautuneet vaatimattomiksi. Moni jyhkeä metsä tulee myyntiin tavallaan muutaman vuoden liian myöhään; vasta sitten, kun alueella on tehty alaharvennuksia, raivauksia, väljennyshakkuita ja muita luontoarvoja laskevia toimia.

Etsintä jatkuu silti keskeytyksettä, ja ostettavaakin on löytynyt. Kustavin Topenginleijan suojelualueeseen, jonka säätiö hankki syyskuussa, ollaan saamassa noin 10 hehtaarin kokoinen laajennus. Kauppa sinetöidään joulun alusviikolla.

Metsänostojen lisäksi säätiö tarvittaessa ennallistaa olemassa olevia suojelualueitaan. Esimerkiksi vanhat metsäojat, joita suojelualueilla on muutama, on hyvä padota. Siten metsien vesitalous palautuu luontaiseksi. Marraskuun alussa säätiön ja Ikimetsän ystävien voimin pidettiin pienimuotoiset talkoot Lopella, Harjun suojelualueella. Vanhaan ojaan rakennettiin maapato, ja se tuettiin ”kuusipropseilla” (pölkyillä), jotka paikalle toi maanviljelijä ja yhdistyksen hallituksen jäsen Mikko Hovila. Toivon mukaan kevään sulamisvedet jäävät kostuttamaan Harjun korpisydäntä entistä pidemmäksi ajaksi. Metsän eliöt tarvitsevat lahopuuta.

Patotalkoita on luvassa jatkossakin. Tarvetta on mm. Sorklonvainiolla ja Tervavaaralla. Tervavaaralla myös suojelualan laajennus on etenemässä.

MIKKO HOVILA

Tällainen pato rakennettiin Harjun luonnonsuojelualueelle Metsähallituksen antamien ohjeiden mukaisesti. Jäämme mielenkiinnolla odottamaan alueen monimuotoisuuden kasvua.

METSÄKUULUMISIA MUUALTA

Luonto-Liiton metsäasiantuntija **Olli Manninen** on vuosia edistänyt metsiensuojelua Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa. Mikä on tilanne läntisissä naapurimaissa?

- Suomessa tuottavasta metsämaasta on suojeltu 4,5 %, Ruotsissa 3,2 % ja Norjassa 1,4 %, Manninen kertoo. - Ruotsissa hallitus on leikkaamassa metsiensuojelun määrärahoja. Kun hakkuut ovat lisäksi olleet ennätys-suuret, on keskustelu metsistä kiihtynyt.

Lokakuussa Ruotsin luonnonsuojeluliitto SNF julkaisi raportin Pohjois-Ruotsin suojelemattomista arvometsistä (http://www.snf.se/pdf/rap-hotade_skogar.pdf). Raportti sai huomattavasti julkisuutta. Mannisen mukaan järjestöt ovat muutenkin aktivoitumassa.

- SNF aikoo ensi vuonna kartoittaa ja kampan-

joida aiempaa enemmän. Olen itsekin sinne palkattuna suuren osan vuotta.

Norjassa metsiensuojelusta puhutaan julkisuudessa vähän. Metsiensuojelun rahoitusohjelmaa ei ole tehty, ja koska maa ei ole EU:n jäsen, ei Natura-ohjelmaakaan ole.

- Järjestöjen asiantuntijoiden mukaan Norjan metsistä 7 % on vanhoja ja hyvin suojelunarvoisia. Valtion omistamat arvometsät saataaneen pääosin turvaan, mutta muiden omistajaryhmien suhteen tilanne on erittäin huono. Rannikon ainutlaatuisia kuusivaltaisia sade-metsiäkin on vielä rauhoittamatta.

Norjan vaikuttavimpiin suojelemattomiin metsiin Manninen lukee mm. Pasvikin vanhat mäntymetsät, jotka sijaitsevat Inarin itäpuolella. Ne ovat yhteydessä Kessin alueeseen, jonka hakkuista on Suomessa kiistelty 1980-luvulta asti.

JANNE SVÄRD

Timo Rautiainen kertoi Reidar Palmgrenin johdattamana suhteestaan metsiin Jyväskylän yleisötapahtumassa. Rautiainen totesi kiinnostuksensa metsiin vahvistuneen vasta aikuisiällä mm. vaellusharrastuksen kautta. Tärkeimmäksi metsäkohteekseen hän nimesi kotinsa lähellä sijaitsevan metsän, jossa hän kulkee mielellään perheensä ja koiransa kanssa.

Toimintamallia kehitetään

Viime aikoina Ikimetsän ystävät ry:n ja Luonnonperintösäätiön hallitus ovat miettineet, miten säätiön metsiensuojelutyötä voitaisiin edelleen tehostaa. On todettu, että säätiö ja tukiyhdistys -malli on byrokratian kannalta hieman raskas ja tiedotuksellisesti hankala. Usein ns. suuri yleisö on kokenut kahden toimijan organisaatiomme vaikeaselkoiseksi. Nykymaailmassa järjestön olisi kyettävä kiteyttämään yhteen lauseeseen päämääränsä, toimintatapansa ja osallistumismahdollisuudet.

Vähitellen onkin ryhdytty pohtimaan ajatusta Ikimetsän ystävät ry:n ja Luonnonperintösäätiön yhdistämisestä. Metsiensuojelutyömme hyötyisi, kun tiedottaminen helpottuisi ja byrokratia kevenisi. Jäsenille muutos ei aiheuttaisi vaivaa. Vuotuiset tukijäsenmaksut käytettäisiin kuten ennenkin metsiensuojelun edistämiseen, ja retkiä sekä tapahtumia järjestettäisiin totuttuun tapaan.

Yhdistymissuunnitelmaa työstetään paraikaa, ja lisää kerrotaan seuraavassa jäsenkirjeessä. Jäsenet voivat myös kommentoida ja kysyä aiheesta (ks. yhteystietolaatikko).

Timo Rautiainen Ikimetsän ystävien vieraana

Ikimetsän ystävät ry:n syksyn yleisötapahtuma pidettiin Jyväskylän ravintola Ilokivessä sunnuntaina 25.11. Metsiensuojelua tuotiin tällä kertaa esille musiikin keinoin, ja esiintymässä oli muusikko Timo Rautiainen kitaroineen.

Metsiensuojelu ja Rautiaisen musiikki vetivät paikalle liki 90 henkeä pimenevään marraskuuseen iltapäivään. Rautiainen esiintyi mies ja kitara -periaatteella vasta toista kertaa, joten keikassa oli ainutlaatuisuuden tuntua. Rautiaisen kuulas ääni ja kitaran sointi sopivat yhteiskuntaa ja ympäristön tilaa käsitteleviin sanoituksiin.

Keikan puolivälissä oli keskusteluosuus, jossa näyttelijä-kirjailija Reidar Palmgren jututti Rautiaista - miestä sanoitusten takana.

Ikimetsän ystävät ry
Hämeentie 2 A 6 as 2
13200 Hämeenlinna
s-posti: ikimetsanystavat@suomi24.fi
www.ikimetsanystavat.fi
tilinumero: 553701-253906

Yhteyshenkilö
Anni Kytömäki
p. 040-845 6902

Lisää ajankohtaistietoa sähköpostitse?

Tiedotamme ajankohtaisista asioista ja tapahtumista mielellämme sähköpostitse. Mikäli haluat jäsenkirjeitä täydentäviä tiedotteita sähköpostiisi, niin ilmoita sähköinen osoitteesi Ikimetsän ystävät ry:n toimistoon.

Luonnonperintösäätiö

Asiainhoitaja
Anneli Jussila
p. 040-586 3950
s-posti: ekaukametsa@gmail.com
www.luonnonperintosaatio.fi
tilinumero: 549409-522493